

[Indenrigsministeren.]

anses for påkrævet til varetagelse af det pågældende pengeinstituts opgaver for skattemyndighederne, medmindre ministeriet for skatter og afgifter efter indhentet udtalelse fra personregistreringsrådet gør undtagelse herfra.

I forbindelse med oplysningen i begrundelsen om, at en foredragsholder skal oplyse sit CPR-nummer for at få sit honorar udbetalt, skal man bemærke, at dette har hjemmel i skattekontrollovens § 7, stk. 1, b).«

Særligt for så vidt angår bibliotekerne kan det oplyses, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der afgør, hvorvidt personnummeret skal anvendes som udlånsnummer, og at denne ordning efterhånden har vundet almindelig udbredelse.

Af *Voigt* (FP) til socialministeren (18/7 77):

»Vil ministeren tage initiativ til at få stoppet den nye læk i bistandsloven, således at der i fremtiden ikke kan udbetales 25.000 kr. til en intimmassøse?«

(Spm. nr. 393).

Begrundelse.

Som det måske er ministeren bekendt, er det at være intimmassøse ikke just et job, som er underbetalt. Det virker derfor skræmmende, at en intimmassøse kan få udbetalt 25.000 kr. i henhold til bistandsloven.

Ifølge dagbladet B.T. fra lørdag den 16. juli 1977 udtaler fuldmægtig, cand. jur. Lars Hansson, socialforvaltningen i Århus kommune, at han har tavshedspligt. Det har ministeren ikke, så spørgeren beder derfor om ministerens kommentar til den pågældende sag, som B.T. henviser til i sin lørdagsudgave, samt spørger, om en sådan hændelse på ny kan forekomme uden en ændring af bistandsloven.

Socialminister *Eva Gredals* svar (26/7 77):

Det er et helt grundlæggende princip i bistandsloven, at der skal ydes hjælp efter behov uden hensyn til årsagen til, at behovet for hjælp er opstået, og der er derfor ingen planer om at ændre bistandsloven i den retning, spørgeren antyder.

I forbindelse med bemærkningen i begrundelsen for spørgsmålet om, at socialministeren ikke har tavshedspligt, skal opmærksomheden henledes på, at straffelovens regler om tavs-

hedspligt omfatter enhver, som virker eller har virket i offentlig tjeneste.

Om den konkrete sag, der er baggrund for spørgsmålet, kan blot anføres, at socialministeriet fra social- og sundhedsforvaltningen i Århus kommune har fået oplyst, at ansøgeren opfyldte lovens betingelser for at få kontanthjælp, og at der derfor er ydet hende hjælp efter de sædvanlige retningslinjer herfor. Det bemærkes i denne forbindelse, at ansøgeren efter de oplysninger, der forelå for forvaltningen, ikke kunne få beskæftigelse. I øvrigt ville hun også have været berettiget til hjælp efter den tidligere lovgivning (lov om offentlig forsorg).

Af *Maisted* (FP) til finansministeren (18/7 77):

»Finder ministeren ikke, at det er rimeligt, at alle, der er ansat i den offentlige sektor, stemples ind og ud via kontrolure, således at der er mulighed for at klarlægge, i hvor høj grad der er tale om overarbejde?«

(Spm. nr. 394).

Begrundelse.

I dagbladet *Politiken* den 15. juli 1977 var der en artikel, hvoraf det fremgår, at chefer og andre ledende ansatte i ministerierne hvert år får ca. 6 mill. kr. i godtgørelse for overarbejde. Pengene udbetales på grundlag af et skøn, som i sidste ende godkendes af hver enkelt departementschef eller minister, hedder det bl. a. i denne artikel.

Hvis man bestemmer, at de offentligt ansatte skal stemple ind og ud, som det er tilfældet på en lang række arbejdspladser, undgår man at basere udbetalingen på et skøn. Det gælder i øvrigt for såvel over- som underordnede.

Fremskridtspartiet er som bekendt modstander af, at der overhovedet udbetales overarbejdsbetaling til de offentligt ansatte, og spørgeren føler sig sikker på, at der som følge af dette ukontrollable skøn går et stort beløb tabt.

Finansminister *Heinesens* svar (22/7 77):

Der er ikke af finansministeriet fastsat generelle regler for, hvordan kontrollen med personalets faktiske tilstedeværelse på tjenestestedet skal etableres, herunder om dette skal ske ved anvendelse af kontrolure. Det er således henlagt til den enkelte styrelse at sikre en effektiv